

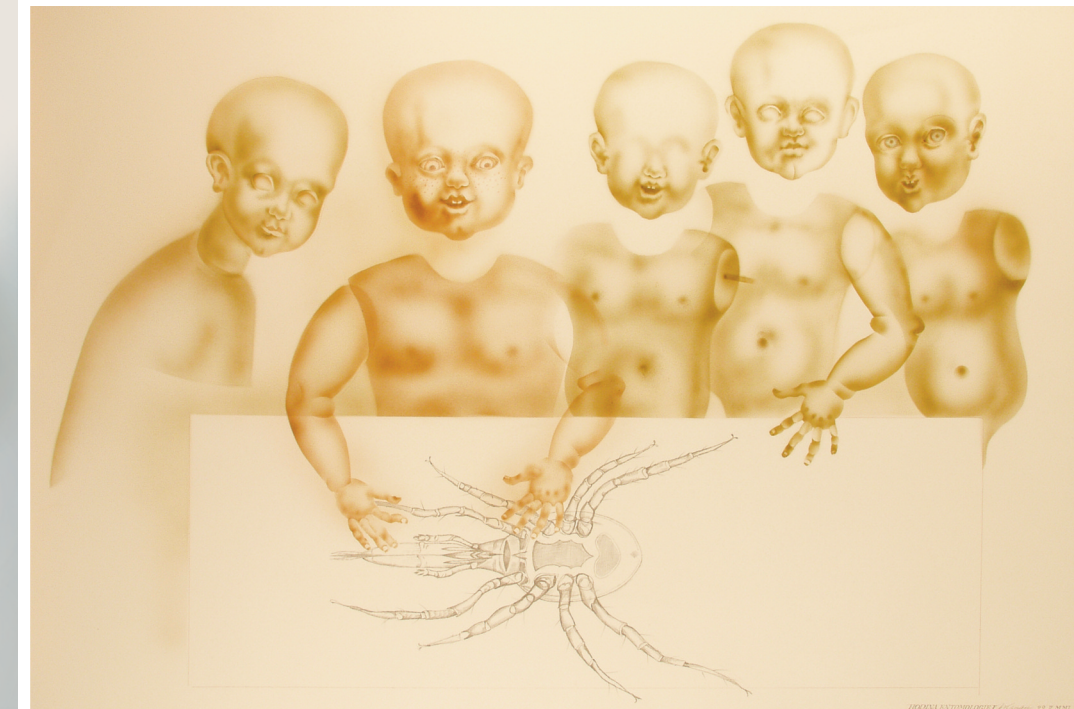
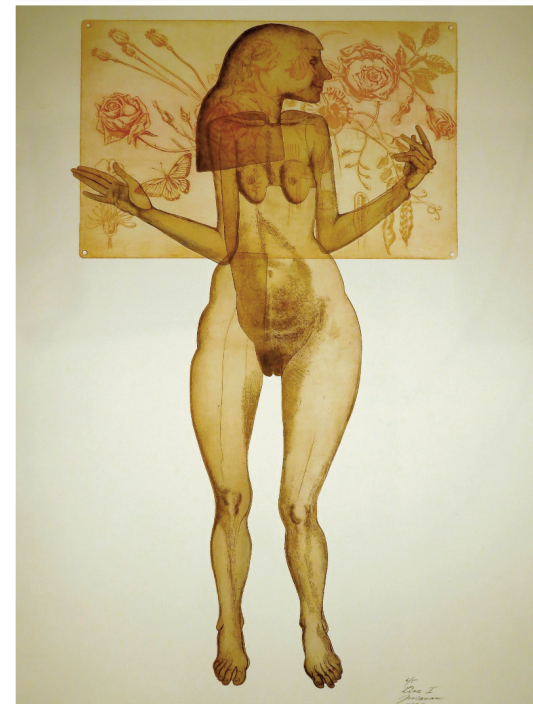
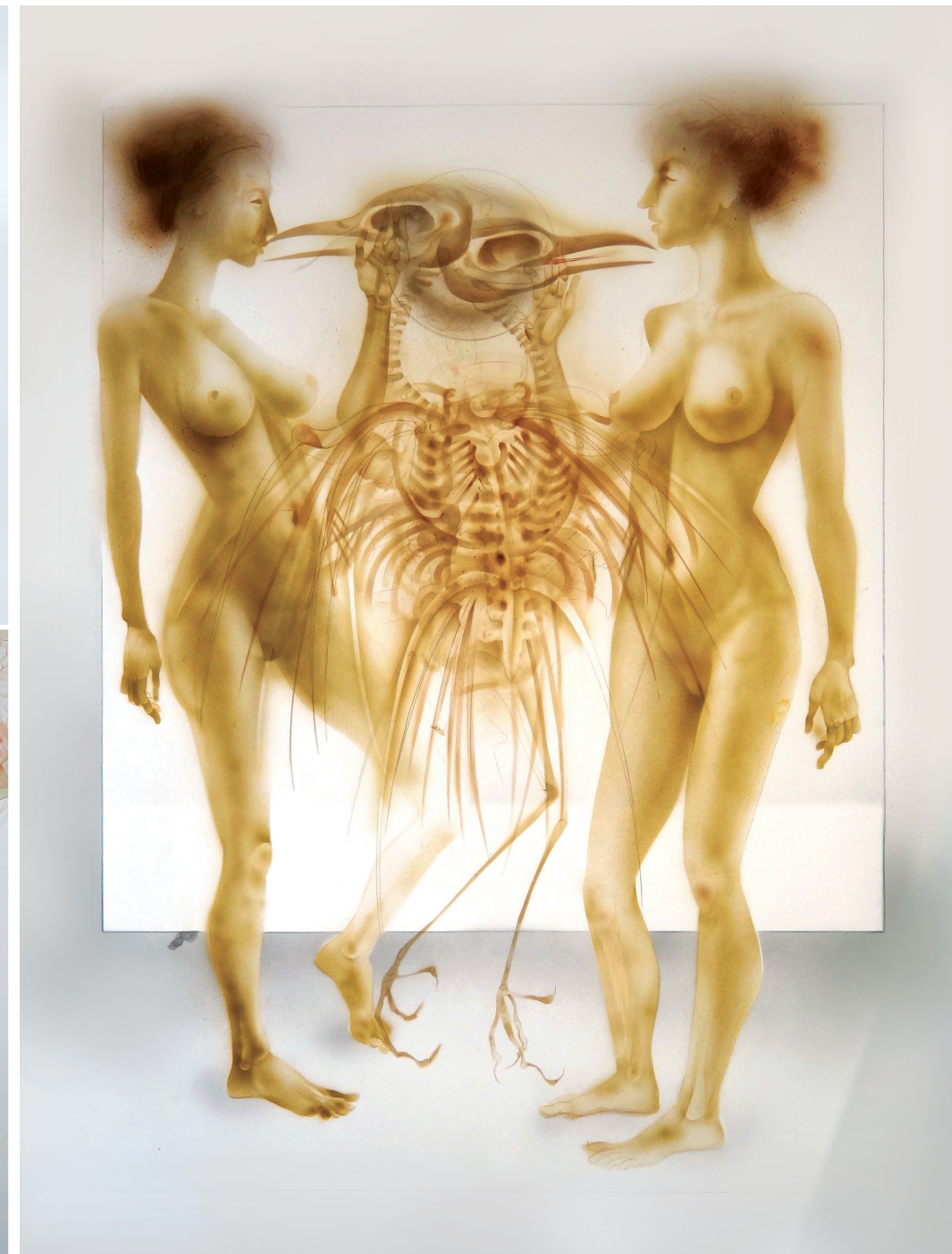
Šolcův statek v Sobotce - Lapidárium

Jan Kavan

kresby a grafika

Výstava trvá od 24. května do 31. října 2021

V průběhu výstavy se uskuteční setkání s autory.
Sledujte prosím web a vývěsky Šolcova statku.

www.solcuvstatek.cz

Jan Kavan

Narozen 8. března 1947 ve Zlíně, kde tehdy jeho otec ak. soch. Jan Kavan (1905 – 1986) učil na umělecké škole založené T. Baťou. Dětství prožil na pražské periferii v tehdy pitoreskních starých Holešovicích. V roce 1966 absolvoval Střední umělecko-průmyslovou školu v Praze na Žižkově. Na Vysoké škole uměleckoprůmyslové navštěvoval atelier grafiky a ilustrace, kde se vlivem neblahých okolností postupně vystřídali profesori A. Strnadel, J. Trnka a posléze Z. Sklenář u kterého v roce 1972 absolvoval. V současné době žije a pracuje v pražské Troji.

Těžištěm jeho tvorby je kresba a volná umělecká grafika. Převážně figurální kompozice jsou většinou oproštěny od jakéhokoli konkrétního prostředí, jejich proscénium prostě vymezuje plocha papíru. Stejně tak nadbytečný je kostým. Nahé tělo je nadčasové stejně jako lidská duše. Kresby jsou většinou vytvářeny v kombinaci s technikou air brush. V umělecké grafice nejčastěji pracuje v hlubotiskové technice leptu. Tiskové matrice často ještě tvaruje a při tisku je využívá v různých kompozičních variantách a přetiscích. V oblasti užitého umění se uplatňuje jako ilustrátor, tvůrce Ex libris, navrhuje poštovní známky a příležitostně i plakáty. Se svou ženou sochařkou Stanislavou Kavanovou byli výtvarníky dvou animovaných filmů.

Uspořádal kolem sedmdesáti autorských výstav v České republice i v zahraničí, kde je i zastoupen ve sbírkách. Dostalo se mu řady ocenění za ilustrace, ex libris a známkovou tvorbu. V letech 1997 až 2010 učil na Vyšší odborné škole a Střední umělecké škole V. Hollara v Praze. Je členem Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Předseda Komisi pro tvorbu poštovních známek při České poště. Pro MÚ v Praze Troji dělá od roku 2002 kurátora nekomerční Galerie U zřícené lávky.

V době, kdy žijeme v pouhém stínu inspirativního života, připravujeme výstavu. Vše podnikáme v izolaci od okolního světa. Proto jsme se tedy rozhodli, že si texty do katalogu napíšeme sami navzájem.

Nevím přesně z jakého pohledu mám nahlížet na tvorbu mého muže Jana Kavana. Z pohledu kolegyně, manželky, nebo návštěvnice jeho atelieru?

Jako návštěvnice jeho atelieru – který si do svažitého terénu vyprojektoval a částečně vlastnoručně postavil a který by mohl být sám o sobě výtvarným dílem – mám tu privilegii tam slídit a zjišťovat na čem novém pracuje. Když mě něco překvapí, jsou to pro mě malé slavnosti. Kdysi jeden technik, který nám projektoval topení, prohlásil: „Tady je myšlenek... Když si uvědomím, že někoho za celý život nenapadne ani jedna...”

Grafik Jan Kavan průběžně procvičuje takzvanou kondiční kresbu jako svůj vyjadřovací nástroj, stejně jako všichni, kteří se zabývají uměleckými disciplinami a připravují se na výkon. Takto vzniklé záznamy a studie pak zužitkovává v definitivních kresbách, které představují samostatná finální díla. Putuje různými tématy. Srovnává třeba lidský výrobek konstrukce kola, které vymyslel člověk s konstrukcí, kterou vytvořila příroda. Jindy zadupává sebestřednost člověka a ukazuje mu jeho směšnost, pomíjivost a ztrátu důstojnosti. Snaží se zařadit člověka zpět do přírody. Zastává se přírody před lidskou neomaleností. Programově pracuje s figurou navzdory současným směrům. Výcho-diskem jeho snažení je převyprávění fantazijních představ ovlivněných zkušeností a pozorováním světa. Sám to, co dělá nazývá Nepravděpodobným realizmem.

Jedna dáma kdysi napsala: "... s kresbami Jana Kavana jako bychom byli v márnici..." Mohla bych namítnout – a s tím já žiju! Já to ale tak nevidím, protože na to nahlížím z jiného úhlu. Je velmi zajímavé se dívat pod povrch, zkoumat například architekturu skeletu a další anatomické struktury, které poskytují zajímavý tvarový materiál. Technicky jsou jeho kresby většinou kombinací klasické kresby uhlím, perem nebo pastelkami s novodobým použitím techniky air brush.

V případě grafiky již několik let své tiskové matrice nejprve vystřihuje z plechu, který pak teprve podrobuje klasickému způsobu leptu. Já tomu říkám sochařská grafika, protože se přibližuje mému řemeslu. Z "vystřihovánek" skládá kompozice a vytváří výsledný tvar. Může tak při tisku vytvářet různé kompoziční varianty. Zrovna tolik práce jako matrice mu navíc dá samotný tisk. Já mám ale také ráda utajené technické přípravné plány a stříhy. Když je klade různě přes sebe, vytvářejí zajímavou kresbu, která by mohla být sama nosná.

Jeden druh grafik vytváří ale také z čisté radosti pro radost. Vznikl tak cyklus Sestrojenci a Nalezenci. V době, kdy předáváme vládu algoritmům, jsou zde v protikladu protestující nalezenci jako návštěva ze smetiště, roztodivné bytosti vzniklé z "archeologických nálezů" různých industriálních součástek. Dává jim specifická jména: "Pumpka zdatná..., ýPospolnice dvojdomá...". Tvoří je z technických prvků, jakoby se vyskytovali v samotné přírodě, jakoby jimi chtěl nahradit vyhynulé druhy, které zmizely z našeho světa. Ve výsledku dochází k podobnému cíli jako v případě jeho kreseb.

Zmiňuji se tu pouze o volné tvorbě mého muže. Jan má ale ještě aktivitu rozprostřenou do různých jiných výtvarných a kulturních oblastí.

U výtvarné umělecké tvorby se nedá určit, kdo je první, druhý, desátý, jako třeba u sportu. Každý jedinec se vyjadřuje svým osobitým způsobem. Výtvarné dílo, se kterým by souzněl, si každý potenciální fanoušek musí najít sám.

Stanislava Kavanová 2021

